

ningernes Medvirkning atter nødvendig. Afgiver han ingen Erkendelse, paaminder Formanden Nævningerne om, at de, indtil deres endelige Kendelse er afgivet, ikke angaaende Sagen maa have Samtale eller Forbindelse med nogen anden end Retten gennem dennes Formand, og tager dem derpaa i Ed, idet han foreholder dem, at de skal love og sværge opmærksomt at følge Forhandlingen i Retten og samvittighedsfuldt besvare de Spørgsmaal, som vil blive dem forelagt, saaledes som de finder ret og sandt at være efter Loven og Sagens Bevisligheder. Herpaa svarer Nævninger hver for sig, staaende op med oprakte Fingre efter Lovens Forskrift om Eds Aflæggelse: „Det lover og sværger jeg, saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord“. (Efter Omstændighederne træder en Forsikring i Eds Sted, jfr. ved Vidner). Nævningerne vælger derefter under Ledelse af den Nævning, hvis Navn først blev udtrykket, en Ordfører. Derpaa giver Formanden Tiltalte Lejlighed til at forklare sig om de Forhold, som Tiltalten angaar. Enhver af de andre Dommere, enhver af Nævningerne, Overanklageren og Forsvareren kan begære yderligere Spørgsmaal, der sigter til at tydeliggøre hans Forklaring, rettet til Tiltalte. Derpaa følger den øvrige Bevisførelse. Afgiver Tiltalte under Afhørelsen en fuldstændig Tilstaaelse, afgør Retten, om og i hvilken Udstrækning yderligere Bevisførelse skal finde Sted. — Opstaar der Spørgsmaal, om nogen Fejl foreligger, der hindrer Sagens Fremme, eller om Overanklageren har Paataleret, kan Forhandlingen begrænses til dette Punkt, indtil Spørgsmaalet har fundet sin Afgørelse. Det samme gælder, naar Spørgsmaal rejses, om et saadant Forhold, som er beskrevet i Anklageskriftet, overhovedet er strafbart, eller om Straf er udelukket ved Forældelse eller af anden lignende Grund. Er Rettens Dommere enige, kan Frifindelsesdom straks afsiges. — Med Hensyn til Bevisførelsen bemærkes, at den foregaar først fra Overanklagerens og derefter fra Forsvarets Side; Overanklageren afhører de af ham fremstillede Vidner, og Vidner, som fremstilles fra Forsvarets Side, afhøres af Forsvareren eller af Tiltalte. Formanden er imidlertid berettiget og forpligtet til, naar som helst han i Sandhedens Interesse finder Grund dertil, at rette Spørgsmaal til den, som afhøres. Vidner, som fremstilles efter Rettens Beslutning af egen Drift, afhøres af Formanden; dog er han beføjet til at overlade Afhørelsen til Parterne. Dommerne og Nævningerne er berettigede til at rette Spørgsmaal til Vidnerne. (Hvad her er anført om Vidner, gælder ogsaa Syns- og (Skønsmænd). Derefter foregaar Oplæsning af Dokumenter (det er dog kun visse Arter af Dokumenter, som maa oplæses, medmindre Retten undtagelsesvis giver Tilladelse; udenretslige Bevidnelser angaaende Tiltaltes tid-